

Apocalipsa

DANACIOBY

APOCALIPSA

Mă doare trecutul, îmi urlă prezentul.
Prevăd viitorul în negru.

Închid doar un ochi, respir doar pe-o nară,
Mult plânset și jale-i afară.

Copii fără mame, soții fără soți,
Pășesc printre hoituri și morți.

Doar vuiet de apă și lavă încinsă
Se-aud în tăcerea prelinsă.

Pe câmpuri ard focuri și iarba-i distrusă.
Întrega planet-i răpusă.

Nu-i soare, nici lună, nici stele pe cer.
E doar întuneric și ger.

Un țipăt de om, ce pare o rugă,
Încearcă spre cer să ajungă.

Târzie e vremea când noi am văzut
Cât rău omenirii-am făcut.

Târziu este timpul să plângem amarnic.
Pământul acum nu e darnic.

Sfârșitu-i aproape, cu noi a-nceput.
Degeaba privim în trecut.

Sfârșitu-i aproape, pământul dispare.
I-am luat chiar și ultima boare.